

El desafiament sobiranista ▶ Els convidats

Pàgines 2 a 10 <<<

▶▶ Foto de família ▶ Diversos alcaldes catalans es fotografien davant la façana del Congrés dels Diputats.

Debat als punts

Els convidats sobiranistes atenen al debat de manera relaxada, considerant que el d'ahir només va ser un tràmit ≡ **Els constitucionalistes** aplaudeixen el suposat escac i mat de Rajoy

XABIER BARRENA
MADRID

Ja se sabia el que passaria en el camp numèric, és a dir, el rebuig sense paliatius de la petició del Parlament de transferència de les competències per fer una consulta a Catalunya. Així doncs, el quid de la qüestió es trobava en els tons i en els matisos. I el principal, la gran diferència, va ser, precisament, com van entendre els partits catalans, el Govern i el partit que el sustenta, el PP, aquest debat. Tenint en compte el que es va veure a la tribuna de convidats, es pot resumir que els catalans van considerar l'acte d'ahir al Congrés com un punt i seguit. I els constitucionalistes es van esforçar per donar a entendre que era un punt i a part.

La tribuna de la Cambra baixa té forma de semicercle, com el mateix hemicle. És més gran que la del Parlament, però, tot i així, ahir es va quedar petita. Els assistents arribats de Barcelona aquell mateix matí van intentar ubicar-se per famílies, però això no sempre va ser possible. Que serveixi com a exemple el veïnatge de què van disfrutar el cap de gabinet d'Oriol Junqueras, Lluís Juncà, i el líder de Ciutadans, Albert Rivera.

A primera fila es va veure el conseller de Presidència, Francesc Homs, flanquejat pels dirigents de

CDC Lluís Corominas i Josep Rull. ¿Es va indignar la tripleta per les paraules de Mariano Rajoy? ¿Van mostrar desassossec, es van estirar els cabells? No. Somriures i mirades sornegueres a la bancada del PP cada vegada que la claca puntejava (més del que calia) el discurs del líder popular. I un despreocupat riure quan es va apel·lar a l'illa de Robinson Crusoe. ¿Estrany? No si això d'ahir s'entén com un tràmit més. I prou.

A uns metres de distància es trobava la representació d'ICV. Tampoc van mostrar cap desesperació. Gràcies al fet de tenir el discurs de Rajoy en mà abans que el president del Govern comencés a perorar, uns anaven anticipant a altres els millors passatges del text. «**Ara en ve una de bona**», es va sentir a la tribuna, en català, abans que Rajoy digués allò que ell creu «**en Catalunya més que molts catalans**». I van riure per la previsió.

Ironia amb Rajoy

La referència a la «**feina ben feta**» de Rajoy va ser celebrada tant pels propis («**¡Molt bé!**») com pels contraris («**¡Molt bé!**»). Els separava la fina línia de la ironia. I quan va asseverar que la llengua catalana no estava sent asfixiada per les institucions de l'Estat, des d'un altre costat de la tribuna es va clamar: «**¡No, i ara!**». D'en-

tre les files ecosocialistes, en què hi havia Jaume Bosch i Jordi Guillot, va sortir una frase per definir el discurs del president: «**Ara hi ha 300.000 in-depes més**». La frase va ressonar entre la salva d'aplaudiments que els diputats del PP, drets, van dispensar al seu líder carismàtic. Era la recompensa al presumpte escac i mat o estocada final al procés. El punt i a part.

També a la llarga primera fila semicircular hi havia el president de l'Associació de Municipis per la

A la tribuna de convidats es va patir amb l'inici del discurs de Rovira pel seu nerviosisme

Independència (AMI) i alcalde de Vic, Josep Maria Vila d'Abadal. Va viatjar a Madrid a l'AVE de les nou del matí, que es va convertir, de fet, en una llançadora de polítics i periodistes catalans cap a la capital d'Espanya. Una imatge que hauria fet les delícies del mateix Paco Martínez Soria.

Assegut al costat de l'alcalde de Ripoll, Jordi Munell, i el del Port de la Selva, Josep Maria Cervera -tots dos de CiU-, Vila d'Abadal tampoc va mostrar gens de nerviosisme. «**Ai-**

xò del Congrés no és determinant. El procés no es pot aturar. Anem a Madrid perquè som demòcrates, i perquè volem dialogar. Però dialogar com es fa la consulta, no si es fa o no». Vila d'Abadal, per a alegria dels guionistes de *Polònia*, va seure al costat de Muriel Casal, presidenta d'Òmnium Cultural. L'agit-prop independentista.

Els convidats sobiranistes van patir per Marta Rovira. La primera part del seu discurs, amb més nervis que contingut, amb la respiració entretallada, va provocar mirades creuades. I, a l'altre costat, somriures i algun comentari a mitja veu: «**Vergonya aliena**».

El grup de convidats catalans que no participen del credo referendista es dividia entre alguna associació com la nounada Societat Civil Catalana, que agrupa diferents col·lectius contraris a la celebració de la consulta i, sobretot, la nodrida representació del PP català. «**¡Hem vingut tots!**», va assenyalar un expedicionari just a l'entrar al Congrés, abans de dinar.

Per cert, si algú es pregunta si els convidats van seguir atents les cinc hores de debat, que no pateixi. Després de la intervenció de Rajoy, uns quants, i després de la de Rubalcaba, molts altres, van fer el seu propi punt i seguit, en forma de cigarret o simple aireig al pati entre edificis del Congrés. ≡

les valoracions

CINC DELS RESPONSABLES DE LES ENTITATS SOCIALS QUE ES VAN PRONUNCIAR EN LA VIGÍLIA DEL DEBAT AL CONGRÉS ENJUDICIEN EL DESENVOLUPAMENT DEL PLE SOBRE LA CESSIÓ DE LA COMPETÈNCIA PER CONVOCAR LA CONSULTA.

Joan Carles Gallego

SECRETARI GENERAL DE CCOO DE CAT.

«La raó democràtica ha topat amb la retòrica

de la interpretació immobiliària de la Constitució»

Josep Maria Álvarez

SECRETARI GENERAL D'UGT DE CAT.

«Les coses haurien de canviar perquè hi

ha evidències que des de Catalunya el vestit ens ha quedat curt»

Àngels Guiteras

TAULA D'ENTITATS DEL TERCER SECTOR

«Davant el pessimisme de la realitat, s'ha d'apel·lar a

l'optimisme de la voluntat per trobar la solució democràtica i social»

Javier Bonomi

PRESIDENT DE FEDELATINA

«La política ha de ser l'art del possible. Ha sigut

l'escenificació que, sense diàleg, la política és l'art de l'impossible»

Ricard Riols

ASSOC. PROMOCIÓ TRANSPORT PÚBLIC

«Falta voluntat política. Fa anys que no compleixen

la llei. Si ho han de rebutjar, que no sigui en nom de la democràcia»